

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΡΓ. ΠΟΥΛΙΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Υψηλάντου 17. Καλλιθέα Τ.Κ. 176-75

Τηλ: 210-94.09.788 Fax: 210-94.03.168

ΑΜΑΡΤΙΑΙ ΓΟΝΕΩΝ ΠΑΙΔΕΥΟΥΣΙ ΤΕΚΝΑ

Αδύνατο. Για μένα σε καμιά περίπτωση δεν είναι δυνατό οι αμαρτίες των γονιών να κληρονομούνται. Εξ ολοκλήρου βαραίνει τους γονείς. Έχουμε και παιδιά μαλάματα. Δεν έχει σημασία ότι το μήλο κάτω από τη μηλιά πέφτει.

Ορισμένα γεγονότα δεν πρέπει να γράφονται. Είναι σωστό να τα παίρνουμε στον τάφο μας, όπως θα πάρω εγώ όλα τα επαγγελματικά μου μυστικά; Είναι σωστό όλα να ενταφιάζονται; Στο σημείο αυτό βοηθάει η ανωνυμία; Ναι βοηθάει, γι' αυτό και αρχίζω.

Ο παππούς της γειτονιάς

Πηγαίνω, στο Δημοτικό. Ο παππούς της γειτονιάς πίνει καφέ και δεν πληρώνει. Παίρνει ψωμί και δεν πληρώνει. Πηγαίνει στον μπακάλη και δεν πληρώνει. Όλοι θέλουν τα λεφτά τους. Όλοι πάνε στο σπίτι του, για να πληρωθούν. Ο παππούς ετοιμόλογος λέγει. Στην πόρτα μου έρχονται, στην πόρτα τους δεν πάω. Είναι του Αγίου Δημητρίου. Ένας Δημήτρης αποφάσισε να τραπεζώσει μερικούς συγχωριανούς. Κάλεσε και τον προαναφερόμενο παππού, μέλος της υψηλής κοινωνίας του χωριού μας. Σε κάποια στιγμή ο παππούς έπρεπε να ουρήσει. Τα σπίτια τότε δεν είχαν τουαλέτες. Στη γωνιά, στο οικόπεδο και όλα καλά. Ο εορτάζων τον οδήγησε απέναντι και λόγω του σκότους τον περίμενε, να μη γκρεμοτσακιστεί. Την επομένη το πρωί, όλως συμπτωματικά, ο πατέρας μου, εγώ και ο εορτάζων συναντηθήκαμε. Ακούστε τι μας διηγήθηκε. Ο παππούς την ώρα που ουρούσε άφηγε και αέρια (έ ... ε). Συγχρόνως δε φώναζε να στα μούτρα του..... εορτάζοντος. Τρελάθηκε ο εορτάζων.

Οι Γερμανοί και οι δοσίλογοι

Τον Απρίλιο του 1941 οι Γερμανοί και οι Ιταλοί κατέλαβαν την Ελλάδα. Μια μερίδα Παριανών προτιμούσαν τους Γερμανούς. Αρχίζουν τις προετοιμασίες για να τους υποδεχθούν. Μέσα σε μια νύχτα ράψανε 5 ή 6 σημαίες Γερμανικές και το πρωί κυματίζανε σε επίκαιρα σημεία. Οι δοσίλογοι-Γερμανόφιλοι ξεσκεπαστήκανε. Αντί των Γερμανών ήλθαν οι Ιταλοί. Άντε τώρα μάζευε σημαίες. Οι Γερμανοί, στην Πάρο φτιάχνανε αεροδρόμιο. Μέρα πάρα μέρα οι Εγγλέζοι το βομβαρδίζανε. Δυστυχώς μια μέρα οι Γερμανοί ρίξαν δυο αεροπλάνα. Την επομένη το πρωί, πατριώτης Γερμανόφιλος-Δοσίλογος, πήγε ανθοδέσμη, στους Γερμανούς.

Εγγλέζοι, και πατριώτες Παριανοί καθημερινά σαμποτάρανε του Γερμανούς. Μια νυχτιά συλλάβανε οι Γερμανοί τον νεαρό Νικόλαο Στέλλα. Κράτησε το στόμα του κλειστό. Έγινε ο Αθανάσιος Διάκος της Πάρου. Του ψήσανε κυριολεκτικά τα κρέατα του δίπλα στα καζάνια. Δεν έβγαλε λέξη.

Τελικά τον κρεμάσανε. Ουδείς ενδιαφέρθηκε, για την αποκαθήλωσή του. Μια μόνο μαγείρισσα, η Βσιλικό, ενδιαφέρθηκε. Τον χαρακτηρίσανε αυτόχειρα και τον πετάξανε εκτός κοιμητηρίου. Ούτε ένα τρισάγιο δεν του κάνανε. Οι δοσίλογοι του χωριού ξεσκεπαστήκανε. Κάθε μέρα είχαν δοσοληψίες και τραπεζώματα. Όλα δικά τους. Οι δοσίλογοι καλά καθίσανε στο σβέρκο των υπολοίπων. Έφυγαν οι κατακτητές, οι δοσίλογοι συνεχίσανε και συνεχίζουν. Η ανωνυμία με ενοχλεί. Δεν γίνεται αλλιώς. Δεν φταίνε τα παιδιά τους και πολύ περισσότερο τα εγγόνια τους.

Τα δυο αυτά περιστατικά έχουν μείνει ιστορικά, στο χωριό.

ΚΑΛΛΙΘΕΑ, 22.03.2015

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΠΟΥΛΙΟΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΥΚΛΑΔΙΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 17 – ΚΑΛΛΙΘΕΑ Τ.Κ. 176-75
ΤΗΛ. 210-94 09 788 – ΦΑΞ. 210-94 03 168